

Daniels bok – nummer etthundratrettiosex

Den republikanska styrelseformens och protestantismens profetiska övergång: från död till uppståndelse

Jeff Pippenger

2024-03-14

Det pågår en övergång för både det republikanska hornet och det sanna protestantiska hornet hos jordens vilddjur, vilken började år 2020. Det sanna protestantiska hornet dödades den 18 juli 2020, och det republikanska hornet dödades den 3 november 2020. Enligt Uppenbarelsebokens elfte kapitel skall de efter tre och en halv symboliska dagar åter stå på sina fötter. När de står, kommer det sanna protestantiska hornet att övergå från laodicéer till filadelfier. De kommer att ha tagits ut ur en församling och förts in i en rörelse. De har tagits ut ur den sjunde församlingens erfarenhet och in i den sjätte församlingens erfarenhet. De har blivit den åttonde, som är av de sju.

Rörelsen vid adventismens början var den filadelfiska rörelsen, och den filadelfiska rörelsen återupprättas vid slutet. De tre änglarnas verk i Uppenbarelseboken kapitel fjorton började som en rörelse, och det kommer att sluta som en rörelse. Den filadelfiska rörelsen, representerad av den sjätte församlingen, Filadelfia, dog år 1856, och med början i slutet av juli 2023 uppväcks den nu till liv igen som den åttonde, den som är av de sju.

I samma historia erfar det republikanska hornet en parallell död och uppståndelse, där den sjätte presidenten sedan Reagan vid ändens tid år 1989 blir den åttonde presidenten, som är av de sju. Processen genom vilken det republikanska hornet övergår representeras av dess sammansmältning med det avfallna protestantismens horn, vilket är andlig otukt och vilddjurets avbild. Det republikanska hornet blir den åttonde, som är av de sju, ty det representerar en avbild av katolicismens vilddjur, det vill säga det åttonde huvudet, som är av de sju huvudena, i Uppenbarelseboken kapitel sjutton och i Daniel kapitel två.

Republikanismens horns politiska övergång representeras i förberedelsetiden från 1776 till 1798. Denna profetiska period är en nödvändig nyckel för att känna igen avförseglingen av den dolda hemligheten i Nebukadnessars bild av vilddjuren. Denna förberedelsetid representeras av en trettioårig förberedelsetid för både Kristus och antikrist.

Förseglingstiden från den 11 september 2001 fram till den snart kommande söndagslagen är den profetiska period då verkan av varje syn fullbordas. Den representerar den period som avslutas med att påvedömet återvänder till jordens tron som det åttonde riket, vilket är av de sju, i stunden för den ”stora jordbävningen” i Uppenbarelseboken kapitel elva. Den har därför förebildats av den period som föregick första gången påvedömet upphöjdes på tronen år 538. År 538 antog påvedömet en söndagslag vid kyrkomötet i Orléans, vilket utmärkte slutet på de trettio årens förberedelse och förebildade den snart kommande söndagslagen. Jesus förändras aldrig, så det måste finnas en period som föregår söndagslagen då det dödliga såret helas, liksom det gjorde första gången påvedömet upphöjdes på tronen.

Den perioden framställs genom de historiska skeenden som är förknippade med årtalsmarkeringarna 508, 533 och 538. År 508 började förberedelse tiden, eller påvedömet upprättande. Det fjärde riket, det hedniska Rom, en drakmakt, hade kuvats, och år 533 förordnade Justinianus att påvedömet var ”kyrkornas huvud och även villolärarnas tillrättavisare”. Allt som återstod för att påvedömet skulle ta kontroll år 538 var att goterna avlägsnades från staden Rom, och detta ägde rum år 538. Den trettioåriga historiska linjen löpte parallellt med Kristi födelse, som följdes av Johannes tjänst, vilken ledde till att Jesus vid sitt dop blev insatt i kraft som Messias.

Förberedelse tiden i Kristi historia löper parallellt med beseglingstiden och berör den inre linjen hos det protestantiska hornet, medan förberedelse tiden för antikrist berör den yttre linjen hos det republikanska hornet. Dessa två perioder utgör två vittnen om den 11 september 2001, den 7 oktober 2023 och den snart kommande söndagslagen. Den ena perioden betonar den yttre och den andra det inre vittnesbördet i de etthundrafyrtiofyratusens beseglingstid.

Johannes verk, såsom rösten i öknen som beredde vägen för Förbundets budbärare, hade sin motsvarighet i Justinians dekret, vilket beredde vägen för syndens människa, som är dödsförbundets budbärare. Den 7 oktober 2023 var varningen om vad som kommer att ske när söndagslagen verkställs, såsom det skedde år 538. Den 7 oktober 2023 motsvarar år 533 i förberedelse tiden inför första gången påvedömet sattes på jordens tron. Det är varningen om att vid den snart kommande söndagslagen kommer påven, såsom år 538, återigen att bli både kyrkornas överhuvud och även kättarnas tillrättavisare. Det är också varningen om islams eskalerande krigföring i det tredje ve.

Det är varningen som identifierar islam (budskap från öster), och varningen om påvens återupprättelse (budskap från norr). Denna varning sammanfaller med den gärning som utförs av den budbärare som bereder vägen i de sista dagarna, för Förbundets Budbärare, som därefter skall ingå förbund med de etthundrafyrtiofyra tusen.

De tre förberedelse tiderna (de trettio åren för Kristus och antikrist, samt beseglingstiden) förebildas också av perioden från 1776 till 1798. Slutet för jorddjuret har en bestämd tidsperiod som föregår dess slut som det sjätte riket i Bibelns profetia; därför måste början för jorddjuret som det sjätte riket i Bibelns profetia ha en profetisk tidsperiod som föregår början av detta rike. Alfa och Omega åskådliggör alltid slutet på en sak tillsammans med början av en sak.

1776, 1789 och 1798 representerar den 11 september 2001, den 7 oktober 2023 och den snart annalkande söndagslagen. Från 1776 till 1798 fullbordades den profetiska förberedelsen för upprättandet av det sjätte riket, liksom åren 508, 533 och 538 representerade förberedelsen för upprättandet av det femte riket. De måste ha samma profetiska kännetecken, ty det sjätte riket skall vara det femte rikets avbild.

De trettio år av Kristi förberedelse som ledde fram till hans dop representerar samma tidsperiod, ty när Kristus kom för att stadfästa förbundet under en vecka, med början vid sitt dop, upprättade han sitt nåderike. När han under dessa sju år upprättade sitt nåderike, utgöt han sitt blod för att bekräfta detta rike, och därigenom lämnade han förebilden för när han skulle upprätta sitt härlighetsrike. Detta härlighetsrike är riket i Daniel två, vilket framställs som en sten som utan människohand blir

uthuggen ur ett berg. Det riket upplyser syster White oss om upprättas under det sena regnet, och det sena regnet började den 11 september 2001.

”Det sena regnet kommer över dem som är rena — då skall alla ta emot det såsom förr.

”När de fyra änglarna släpper taget, kommer Kristus att upprätta sitt rike. Ingen får det senare regnet utom de som gör allt de kan. Kristus skulle hjälpa oss. Alla skulle kunna segra genom Guds nåd, genom Jesu blod. Hela himlen är intresserad av verket. Änglarna är intresserade.”
Spalding and Magan, 3.

Den 11 september 2001 släpptes de fyra vindarna lösa, vilka framställs som en vredgad häst (islam), och hölls därefter tillbaka, medan de etthundrafyrtiofyra tusen beseglas. 1776, 1789 och 1798 representerar perioden för de etthundrafyrtiofyra tusens besegling, och de tre årtalen representerar rättsliga åtgärder som ledde till att det sjätte riket i Bibelns profetia upprättades. Det andra årtalet, 1789, identifierar Förenta staternas konstitution, och därför var det budskapet som identifierade konstitutionen som den dubbla makt som skulle framträda 1798, liksom 533 var tillkännagivandet av den dubbla makt som skulle framträda 538, och såsom Johannes Döparen tillkännagav den dubbla makt som skulle framträda vid Kristi dop.

De två krafter som utgjorde Kristi dubbla makt var hans exempel, att gudomlighet förenad med mänsklighet inte syndar. De två krafter som utgjorde antikrists dubbla makt var hans tronbestigning som kyrkornas huvud och hans tronbestigning som kättarnas tillrättavisare. De två krafter som utgör jordodjurets dubbla makt är de två hornen: republikanism och protestantism.

”’Och det hade två horn lika ett lamm.’ De lammlika hornen anger ungdom, oskuld och mildhet och återger träffande Förenta staternas karaktär, sådan den framställdes för profeten som ’stigande upp’ år 1798. Bland de kristna landsflyktiga som först flydde till Amerika och sökte en fristad undan kungligt förtryck och prästerlig intolerans fanns många som beslutade att upprätta en regering på den breda grundvalen av medborgerlig och religiös frihet. Deras uppfattningar kom till uttryck i självständighetsförklaringen, som framlägger den stora sanningen att ’alla människor är skapade lika’ och utrustade med den oförytterliga rätten till ’liv, frihet och strävan efter lycka’. Och konstitutionen garanterar folket rätten till självstyre genom att föreskriva att representanter valda genom folkets röster skall stifta och verkställa lagarna. Frihet i religiös tro beviljades också, så att varje människa tilläts tillbe Gud enligt sitt samvetes bud. Republikanism och protestantism blev nationens grundläggande principer. Dessa principer är hemligheten bakom dess makt och välstånd. De förtryckta och nedtrampade över hela kristenheten har vänt sig till detta land med intresse och hopp. Miljoner har sökt sig till dess stränder, och Förenta staterna har intagit en plats bland jordens mäktigaste nationer.”
The Great Controversy, 441.

1776, 1789 och 1798 representerar tre historiska skeenden som betonar att den åttonde är av de sju. 1776 representerar offentliggörandet av Självständighetsförklaringen och historien om den första och den andra kontinentalkongressen. 1789 representerar offentliggörandet av konstitutionen och historien om Konfederationsartiklarna. 1798 representerar offentliggörandet av Alien and Sedition Acts och början på jordodjuret som det sjätte riket i Bibelns profetia.

Den första kontinentalkongressen ägde rum år 1774 och var en avgörande institution i Förenta staternas tidiga historia, då den tjänade som ett styrande organ under det amerikanska revolutionskriget. Kontinentalkongresserna indelas i två profetiska perioder: den första kongressen och den sista kongressen. Den första kontinentalkongressen hade två presidenter och sammanträdde i Philadelphia från den 5 september till den 26 oktober 1774. Peyton Randolph var mötets förste president från den 5 september till den 22 oktober, och därefter presiderade Henry Middleton under de följande fem dagarna fram till den 26 oktober 1774.

Den andra kontinentalkongressen ägde rum från 1775 till 1781. Den andra kontinentalkongressen hade sex presidenter under sin existens. Peyton Randolph tjänstgjorde som president från den 10 maj 1775 till den 24 maj 1775. Han var den förste presidenten för både den första och även den andra kontinentalkongressen. Det var sammanlagt åtta presidenter under den första och den andra kontinentalkongressens historia.

Den andre presidenten för den andra kontinentalkongressen var John Hancock, och Hancock var ordförande från den 24 maj 1775 till den 31 oktober 1777. Henry Laurens var ordförande från den 1 november 1777 till den 9 december 1778. John Jay var ordförande från den 10 december 1778 till den 28 september 1779. Samuel Huntington var ordförande från den 28 september 1779 till den 9 juli 1781. Thomas McKean var ordförande från den 10 juli 1781 till den 4 november 1781.

Peyton Randolph var den förste presidenten för både den första och den andra kontinentalkongressen. Detta visar att det under de två perioderna av kontinentalkongresserna fanns åtta presidentperioder, men att den president som var den förste presidenten i var och en av de två perioderna var samme person. Därför fanns det, även om det var åtta presidentperioder, i verkligheten endast sju presidenter. Den förste presidenten var en av de sju män som var presidenter, men eftersom Randolph presiderade två gånger i denna historia, representerar han också den åttonde, som var av de sju.

I de kontinentala kongressernas historia leddes revolutionskriget av kongressen. Av denna anledning var George Washington aldrig president under den perioden, ty han hade blivit utsedd till den förste överbefälhavaren för militären.

Som den förste presidenten i båda perioderna representerar Randolph två vittnen som förebildar den förste faktiske presidenten, vilken var George Washington. Washington representeras av Randolph, och därför förmedlar Randolph, såsom en symbol för Washington, både de profetiska kännetecknen hos Randolph, den förste presidenten, men också att Randolph var den åttonde, som var av de sju. Således var George Washington, såsom den förste presidenten och den förste överbefälhavaren, också profetiskt den åttonde och var av de sju.

Jesus illustrerar slutet av en sak med dess början, så den siste presidenten och överbefälhavaren skall vara den åttonde, som är av de sju. Detta profetiska faktum fastställs i historien om den första och den andra kontinentala kongressen, vilken representeras av datumet för det första vägmärket år 1776 och publiceringen av Självständighetsförklaringen.

Vägmärket 1776 är en förebild på den 11 september 2001 och Patriot Act, då det amerikanska oberoendet ställdes under den romerska lagens auktoritet och inte längre under engelsk lag. Det markerar början på den profetiska period som bereder vägen för påvedömet att återigen inta jordens tron vid den snart kommande söndagslagen.

Liksom med den profetiska tidsperiod som representerades av 1776, representerade den profetiska tidsperioden historien från avslutningen av den andra kontinentalkongressen år 1781 till 1789, vilket är det datum som identifierar waymarken förknippad med konstitutionens offentliggörande. I den historien fanns det också åtta presidenter. Historien från 1781 till 1789 är konfederationsartiklarnas historia. Konfederationsartiklarna representerade den första konstitutionen, men konfederationsartiklarnas svaghet ledde till att de ersattes och till ratificeringen av konstitutionen år 1789.

Under den perioden bestod de åtta presidenterna av sju presidenter som inte var presidenter i de två kontinentalkongressernas historia, och en som också var president under den första profetiska perioden. John Hancock tjänstgjorde både i den andra kontinentalkongressen och även under den period som representeras av konfederationsartiklarna. På den profetiska nivån fanns det endast sju män som var president under de två kontinentalkongresserna; därför var John Hancock profetiskt sett en av de åtta under konfederationsartiklarnas period, men han var också en av de sju männen från den föregående perioden. Han var därför den åttonde, som var av de sju.

Den andra profetiska perioden, representerad av 1789, hade också en president (Hancock) som var den åttonde, men av de sju, liksom Payton Randolph i den första profetiska perioden representerad av 1776. 1789 stämmer överens med och representerar Pelosi-rättegångarna den 6 januari 2021.

”Herren har trogna väktare på Sions murar, som skall ropa högt och inte skona, höja sin röst som en basun och visa Hans folk deras överträdelse och Jakobs hus deras synder. Herren har tillåtit sanningens fiende att göra ett målmedvetet angrepp mot den fjärde budordets sabbat. Genom detta avser han att väcka ett bestämt intresse för denna fråga, som är ett prov för de sista dagarna. Detta kommer att öppna vägen för att den tredje ängelns budskap skall förkunnas med kraft.

”Låt inte någon som tror sanningen vara tyst nu. Ingen bör nu vara vårdslös; låt alla frambära sina böner inför nådens tron och återropa löftet: 'Och vadhelst ni ber om i mitt namn, det skall jag göra' (John 14:13). Det är nu en farofylld tid. Om detta land, som berömmar sig av frihet, förbereder sig på att offra varje princip som ingår i dess konstitution, utfärda förordningar för att undertrycka religionsfriheten och genomdriva påvlig falskhet och villfarelse, då behöver Guds folk i tro frambära sina böner till den Högste. I Guds löften finns all uppmuntran för dem som sätter sin förtröstan till Honom. Utsikten att föras in i personlig fara och nöd behöver inte ge upphov till modlöshet, utan bör väcka Guds folks kraft och hopp till större liv; ty tiden för deras fara är den stund då Gud ger dem tydligare uppenbarelser av sin makt.

”Vi skall inte sitta i lugn förväntan på förtryck och vedermöda och lägga händerna i knät utan att göra något för att avvärja det onda. Låt våra förenade rop stiga upp till himlen. Bed och arbeta, och arbeta och bed. Men låt ingen handla förhastat. Lär er som aldrig förr att ni måste

vara saktmodiga och ödmjuka i hjärtat. Ni får inte framföra någon smädande anklagelse mot någon, vare sig enskilda personer eller församlingar. Lär er att handskas med människors sinnen så som Kristus gjorde. Skarpa ord måste ibland uttalas; men var förvissade om att Guds helige Ande bor i ert hjärta innan ni talar den tydliga sanningen; låt den sedan bana sig väg. Det är inte ni som skall skära.” Selected Messages, bok 2, 370.

Det andra vägmärket i den profetiska förberedelsetid som representeras av Konstitutionen anger att Konstitutionen skall omstörtas vid nästa vägmärke. Detta andra vägmärke har förebildats av Johannes Döparen och även av Justinians dekret, vilka båda angav och frambar en varning i samband med ankomsten av den sista händelse som representeras i perioden. För Johannes var det Kristi bemyndigande, då Han bekräftade sitt livsförbund med sitt dyrbara blod, och för Justinianus var det antikrists bemyndigande, han som skulle stadfästa sitt dödsförbund med martyrernas blod.

Konstitutionen år 1789 identifierade bemyndigandet av landdjurets två horn, och därigenom identifierade år 1789 även den snart kommande förstörelsen av landdjurets två makthorn, såsom den framställs genom Alien and Sedition Acts år 1798. När de två vittnena dödades på gatorna år 2020, identifierade och varnade de för en ihållande attack mot Konstitutionen, vilken symboliseras av Pelosirättegångarna den 6 januari 2021.

Den 6 januari 2021 är varningen om påvedömets maktbemyndigande vid den snart kommande söndagslagen, såsom förebildad genom Justinians dekret år 533. Den 6 januari 2021 och år 533 ger båda varning om den snart kommande söndagslagen, såsom förebildad genom söndagslagen år 538 vid konciliet i Orléans, och genom Alien and Sedition Acts år 1798, vilka förebildade jordens vilddjur som talar såsom en drake vid den snart kommande söndagslagen.

Vid söndagslagen kommer påvedömets dödliga sår att helas, och det åttonde huvudet i Uppenbarelseboken kapitel sjutton, som är av de sju huvudena, kommer att uppväckas. Alien and Sedition Acts av år 1798 representerar jorddjuret som talar såsom en drake, när det inte bara genomdriver tillbedjan av solen, utan därefter tvingar hela världen att acceptera havsdjurets auktoritet i Uppenbarelseboken kapitel tretton, såsom det åttonde huvudet som är av de sju huvudena. Därför framställs i var och en av de tre perioder som inom förberedelsetiden representeras av 1776, 1789 och 1798, den profetiska gåtan om det åttonde, som är av de sju, på ett profetiskt sätt.

De två första vägmärkena (1776 och 1789), som identifierar gåtan, behandlar den gåta som fullbordas inom odjuret från jordens profetiska historia, och det tredje vägmärket identifierar den gåta som fullbordas för den påvliga makten.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Och han sade till dem som bor på jorden, att de skulle göra en bild åt vilddjuret.” Här framställs tydligt en styrelseform där den lagstiftande makten vilar hos folket, ett synnerligen slående bevis för att Förenta staterna är den nation som avses i profetian.

”Men vad är ’bilden åt vilddjuret’? och hur skall den formas? Bilden framställs av vilddjuret med de två hornen och är en bild åt vilddjuret. Den kallas också en bild av vilddjuret. För att

förstå hurdan bilden är och hur den skall formas måste vi därför studera själva vilddjurets kännetecken — påvedömet.

”När den tidiga kyrkan blev fördärvad genom att avvika från evangeliets enkelhet och anta hedniska riter och seder, förlorade hon Guds Ande och kraft; och för att behärska folkets samveten sökte hon stöd hos den världsliga makten. Resultatet blev påvedömet, en kyrka som behärskade statens makt och använde den för att främja sina egna syften, särskilt för bestraffning av ”kätter”. För att Förenta staterna skall kunna upprätta en bild åt vilddjuret måste den religiösa makten så behärska den civila regeringen att statens myndighet också kommer att användas av kyrkan för att fullfölja sina egna syften.

”När kyrkan har erhållit världslig makt, har hon använt den till att bestraffa avvikelser från sina läror. Protestantiska kyrkor som har följt i Roms fotspår genom att ingå förbund med världsliga makter har visat en liknande önskan att inskränka samvetsfriheten. Ett exempel på detta ges i Engelska kyrkans långvariga förföljelse av oliktankande. Under det sextonde och sjuttonde århundradet tvingades tusentals icke-konformistiska predikanter att fly från sina församlingar, och många, både bland herdar och folk, utsattes för böter, fängelse, tortyr och martyrskap.

Det var avfall som fick den tidiga kyrkan att söka den civila maktens hjälp, och detta beredde vägen för påvedömet utveckling – vilddjuret. Paulus sade: ”Först måste avfallet komma, ... och laglöshetens människa, fördärvets son, träda fram.” 2 Thessalonikerbrevet 2:3. Så kommer avfall i kyrkan att bereda väg för vilddjurets bild.

”Bibeln förkunnar att det före Herrens ankomst kommer att råda ett tillstånd av religiöst avfall liknande det som rådde under de första århundradena. ’I de sista dagarna skall svåra tider komma. Ty människorna skall vara egenkära, penningkära, skrytsamma, högmodiga, hädiska, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, oheliga, utan naturlig kärlek, obotfärdiga, förtalare, utan självbehärskning, vilda, fiendliga mot det goda, förrädiska, hänsynslösa, uppblåsta, sådana som älskar njutningar mer än Gud; de skall ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft.’ 2 Timotheus 3:1–5. ’Men Anden säger tydligt att i kommande tider skall somliga avfalla från tron och hålla sig till villoandar och onda andars läror.’ 1 Timotheus 4:1. Satan skall verka ’med all kraft och med tecken och lögnens under, och med all orättfärdighetens förförelse’. Och alla de som ’inte tog emot sanningen och älskade den, så att de kunde bli frälsta’, skall lämnas att ta emot ’en kraftig villfarelse, så att de tror lögnen’. 2 Thessalonikerbrevet 2:9–11. När detta tillstånd av ogudaktighet har nåtts, kommer samma följder att visa sig som under de första århundradena.” Den stora striden, 443, 444.